

چهند لایه نیکی لادان وهك تایبه تمه ندى شیعری قوبادی جه لیزاده

پ. ی. د. ده ریا جه مال جه ویز

نه ژاد تیفور عه و لا

پروفسیسوری یاریده ده ر

به شی زمانی کوردی / فاکه لیتی په روه رده

زانکوی کویه

Darya.jamal@koyauniversity.org

خویندکاری ماسته ر

به شی زمانی کوردی / فاکه لیتی په روه رده

زانکوی کویه

Nazhad.Tayfwr@koyauniversity.org

پوخته:

ئه م لیکۆلینه وه یه لیکۆلینه وه یه کی وه سفییبه، له م چوارچیوه یه دا هه ول ده ده یین باس له دیارده یه کی زمانی بکه یین، که تیییدا ئامازه به لادان و جۆره کانی لادان به نمونیه شیعره کانی قوبادی جه لیزاده ده کات.

له م لیکۆلینه وه یه دا هه ولمان داوه پیوه ندی نیوان په وانپیزی و لادان له ده قی شیعریدا بخه یینه روو، هه روه ها دیارده ی لادان له شیعره کانی قوبادی جه لیزاده دا بو ئه وه ی بزانیین شاعیر به چ مه به سستیکی په وانپیزی دیارده ی لادانی به کار هیئاوه ده خه یینه روو.

لیکۆلینه وه که له ده روازه یه ک و سی به ش پیک هاتوو، به شی یه که م: بریتییه له (لادانی واتایی)، له م به شه دا پیناسه ی لادان و مه رج و جۆره کانی کراوه.

له به شی دووه مدا: باسی (پاش و پیشخستن) کراوه، هه روه ها مه رج و جۆره کانی خراوه ته روو.

له به شی سیه مدا: باسی (کرتانندن) کراوه، هه ندیک نمونیه ی کرتانندن و جۆره کانی، له ده قه شیعریه کانی قوبادی جه لیزاده دا باس کراوه، بو هه موو برگه کان نمونیه له شیعره کانی وه رگیراوه.

له کۆتایییدا ئه وه ئه نجامانه ی له لیکۆلینه وه که ماندا پیی گه یشتووین له چهند خالیکیدا خستوو مانه ته روو، پاشان لیستی سه رچاوه ی به کارهاتوو تو مار کراوه.

کلپه وشه کان: لادان، لادانی واتایی، پاش و پیشخستن، کرتانندن.

پیشه کی

ناونیشانی تووژینه وه که:

ناونیشانی تووژینه وه که بریتیه له (چەند لایه نیکسی لادان وه ک تایبه تمه ندیی زمانی شیعری قوبادی جه لیزاده)، که بریتیه له تووژینه وه یه کی هه له ئینجراو له نامه یه کی ماستەر، تیدا هه و لمان داوه چەند خالکی تایبه ت به زمانی شیعری له شیعری ئەم شاعیره ناوداره ی کورددا بخه یه پروو.

هۆی هه لێژاردنی ئەم بابته:

دیاره قوبادی جه لیزاده یه کیکه له شاعیره هاوچه رخه کان و خاوه نی تایبه تمه ندیی خۆیه تی له زمانی شاعر و نووسینی شاعردا، یه کیکه له دهنگه دیاره کانی جیهانی شیعری سه رده م و تا راده یه کی باش له ئاستیکی بالادا شاعر کانی دینه به رچاو و زیهن، جگه له وهی تا ئیسته ش هه چ تووژینه وه یه کی ئەكادیمی به و ناونیشانه نه نووسراوه، له بهر ئەم هۆکارانه به باشمان زانی تووژینه وه که مان له سه ر ئەو بابته بیته.

میتۆدی لیکۆلینه وه که:

له و تووژینه وه یه دا میتۆدی وه سفیی شیکاری گیراوه ته بهر، له به شی یه که مدا به پشت به ستن به میتۆدی وه سفی لایه نی تپوری تووژینه وه که خراوه ته پروو، له به شی دووه میشدا به شیوه ی شیکاری بنه ره ته کانی زمانی شاعر و شیعریه ت له شیعری ئەم شاعیره ده ستنیشان کراوه. گرفته کانی ئەو لیکۆلینه وه یه:

گومانی تیدا نییه هه چ تووژینه وه یه ک له گیرو گرفته به ده ر نییه، چونکه خسته ن پرووی ئەنجامه کانی لیکۆلینه وه و تۆمار کردنیان وه کوو شتیکی زانستی به رپرسیاریه تیه کی گه و ره و گرنگه، بۆیه ده بیته کۆی بۆچوون و ئەنجامه کان به به لگه ی راست و دروستی زانستی پشتراست بکرینه وه، ئەوه ش پپووستی به سه رچاوه ی باوه ر پیکراو هه یه، هه ر له بهر ئەوه یه ئیمه ش له تووژینه وه که ماندا بیبه ش نه بووین له گیرو گرفته، زه قترینی گرفته کانی که می سه رچاوه ی کوردیه له وه بابته دا، هه ره ها نه بوونی فه ره ه نگیکی تپیر و ته سه ل و ده وله مه ند بۆ لیکدانه وه و راڤه کردنی چه مک و زاراوه کان.

ناوه پروکی تووژینه وه که:

تووژینه وه که مان بریتیه له پیشه کییه ک و سی به شی سه ره کی و ئەنجامه کان، دواتر لیستی ته واوی سه رچاوه کا مان داناوه که له م تووژینه وه یه به کارمان هیناون.

ده روزه

لادان وه ک چه مک و زاراوه

زمانی شیعری به چەندان تایبه تمه ندی له زمانی ئاسایی جیا ده کریته وه، چونکه زمانی شیعری وه کوو یاسای ما ماتیکی نییه، یاسا کانی نه گوپ بن، یان بتوانریت سنووریکی بۆ دابنریت، به لکوو هه میشه له گوپان و ناجیگیریدا یه. یه کیک له تایبه تمه ندیه کانی زمانی شیعریه ت بریتیه له (لادان)، ((شپوازگه ری زۆرجار به لادان پیناسه ده کریته و به جوړیک له لادان داده تین)) (ئه حمه د، ۲۰۱۴ : ۱۵۲).

که واته لادان یه کیکه له بنه ما سه ره کییه کانی شپواز، هه ر له بهر ئەوه شه که شپوازگه ره کان گرنگی تایبه تییان پیداوه، رسته یه کی به ربلاوی (قالیری) هه یه که ده لئ: ((خودی شپواز بریتیه له لادان له زمانی ئاسایی)) (شمسیا، ۱۳۷۵هـ : ۲۹). لادان له زمانی ئاسایی وه نه بی هه ر له شاعردا هه بیته، به لکوو له زمانی ئەده پیدا به گشتی دیارده که ویت، نه ک هه ر ئەوه، به لکوو له کتیه ئاینیه کانی شیدا بوونی هه یه، که ئەوه ش نه ک له پروو نیژی و ره وان نیژی ده فه که که م ناکاته وه، بگره به لگه یه له سه ر به هیزی و تۆکه می و جوانی ئەوپه ری ره وان نیژی ده فه که، ((زانا موسلمانه کان له بۆنه ی ره وان نیژیدا هه ولیان داوه بیسه لمین ئەم لادانه له فۆرمی زمانی عه ره بی له قورئاندا نه ک هه ل ه نییه، به لکوو ئەوپه ری ره وان ی و پروو نییه)) (چالی، ۲۰۰۸ : ۲۵ - ۲۶).

زمانی ئەده بی له گه ل زمانی ئاسایی به هۆی تایبه تمه ندیه کانییه وه جیا ده کریته وه ((ده رپرنیش له و زمانه دا چالاکی زیاتره له وه ده رپرنیه ی که له زمانی ئاساییدا هه یه، چونکه جگه له ده رپرنی و اتا بنچینه یه که ی خۆی، ئامازه به لایه نی نه بینا ویش ده کات،

شاعیر به جوړېکی جیاواز له خه لکی دیکه مامه له له گه ل زماندا ده کات، چونکه زمان له ئه ده بدا و تایه تر له شیعردا گۆرانی به سهردا دیت و زورجار ده بیته په مز، بویه شاعیر له شیعردا سهر به سته له چوښیته به کارهینان و جیگورکی و شه و پرسته کان، هه تا نه گه پیچه وانیه ی باویش بیت، چونکه (لادان له باو) وه کوو گوتمان له تایه تمه ندی زمانی ئه ده دب و شیعره.

لادان له زمانی ئاسایی بو که سی ئه دیب و شاعیر گرنکه و ((بریتیه له به کارهینانی داهینه ر بو زمان، وشه و دهر پین و وینه کانی، به به کارهینانیک دهر بیستی به وه ی باوه و ناشنایه تی له گه لیدا هه یه، به شیوه یه کی وه ها ئه و لادانه بیته هوی به ره مهینانی زمانیک به وه وه سف بکریت تایه ته و داهینانه و هیزی راکیشن و کارتیکردنی هه یه، واته بو به ره مهینانی شیوازی داهینه ر، شاعیر یان نووسه ر دوورده که و پته وه له وه ی پیوه ره بریارده ر کانی نیو سیستمی زمان ده یخوازن)) (عه بدوللا، ٢٠١٢: ٦٧).

که واته ئه گه ر زمان لای خه لکی ئاسایی ته نیا ئالوگ پوری دهر پین بیت و هوکاری له یه ک تیگه یشتن بیت، ئه وا بیگومان لای که سی شاعیر جگه له هه موو ئه وانیه کاری دیکه شی هه یه و دهر پینی دیکه شی پی ده کریت، به جوړیک که تایه تمه ندیه که ی زور جیاوازه له تایه تمه ندیه کانی زمانی ئاسایی و ئاخواتنی خه لکی ئاسایی، چونکه بیگومان زمان له لای شاعیر ئامانجی شه، له به رنه وه ی وه کوو روچ وایه بو ئه ده دب. ئاشکرایه که شیعیریش له شته هه ره گرنکه کانی ئه ده به، بویه زمان لای شاعیر گرنکی تایه تی هه یه، چونکه داهینه ری و چالاکی و لیزانی شاعیر به شیکی هه ره زوری له چوښیته تی به کارهینانی زمانی ئه ده پیدا دهرده که ویت. ((زمان لای خه لکی ئاسایی زمانی گشتی روژانه یه، به جوړیک له سه ره تای بوونه وه هوکار و هاوکاری له یه ک گه یشتیان بووه، به لام له شیعردا شیواز و سروشتیکی دیکه وهرده گریت)) (العوادی، ١٩٨٥: ٩).

لادان یان بابه تی لادان له شیعردا، شتیکی نوئی نییه، واته هه ر له کونه وه هه بووه، به لام ((له کو تاییه کانی سه ده ی بیسته وه زورجار باس له دیارده ی لادان ده کریت،

ههروه ها لایه نی هه لچوون و خه یال کردنیش ده گریته وه، که چی دهر پین له زمانی ئاساییدا ته نیا ئماژه به و واقعیه ده کات که راسته وخو له به ر چاومانه)) (عه لی، ٢٠٠٩: ٢٧). زمانی ئه ده بی کاتییک ناوی نوئی له شته کان ده نیت که یاسا کانی زمانه وانسی تیک ده شکینیت و شیوه فهره نگییه که ی ده گوریت. به مه ش له زمانی باو دهرده چیت و مانای تایه ت به خوئی به وشه کان ده دات و شیوازی به کارهینانی سه ره به خوئی هه یه. بویه شاعیر زمان به و جوړه به کارهینانی که به شیوه ئاساییه که ی به کارده بریت، به لکوو شاعیر به نه قه ست و به مه به ست له شیوازه باوه که ی لا ده دات و به جوړیک به کاریده هینیت که تایه ته به زمانی شاعر. واته له مانا فهره نگییه که ی ده یگوازیته وه بو بواری تایه ت به شاعر، ئه وه ش له پینا و ئه وه دایه که شاعیر بتوانیت به هایه کی زمانه وانسی و ئیسته تیکی به ده قه که بدات و توانای داهینانی خوئی تیدا نمایش بکات. لادان وه کوو دیارده یه کی شیعیری و ئه ده بی شتیکی تازه و نوئی نییه، به لکوو هه ر له کونه وه ئه و دیارده یه په پیره و کراوه له لایه ن ئه دییان و شاعیرانه وه، وه چهنندان شیوازی جیاوازی به خووه بینیه.

ههروه ها لادان ((چهنندان ریچکه ی خوئی گرتووه، وه ک لادان له بواره کانی ئایین و سیاست و دابونه ریت... هتد.)) (مه لا، ٢٠٢١: ١٠٨). وه ک باس مان کرد لادان له باو هه ر له ناو شیعردا خوئی نابینیتیه وه، ئه وه تا له قورنانی پیروزی شدا ئه و لادانه هه یه، خوا ی گه وره له قورنانی پیروژدا ده فهرموویت: ((فأذاقها الله لباس الجوع والخوف بما كانوا يصنعون)) (النحل: ١١٢)، ((له به رنه وه ی برسیتیه که له جه سته یاندا دهر که وت و تیکه لی ناخ و جه سته یان بوو، بویه خوا ی گه وره به پو شاک - لیباس - ناوی هیناوه)) (الطبری: ٢٠٠٠، ج ١٧: ٣١١) وشه ی (أذاق) به مانای چه شته و له پو شین هاتووه، ((بویه به پو شاک ی چواندووه، چونکه هه ر وه کوو پو شاک هه موو جه سته داده پو شیت ترس و برسیتیش به هه مان شیوه یه)) (الزمخشری: ١٤٠٧ ک، ج ٢: ٦٣٩). به و لادانه ش مانابه کی جوان و کاریگه ر و پراوپری مه به سته داوه به ده سته وه، له زمانی ئاسایی عه ره پیدا ئه و جوړه دهر پینه به دی ناکریت.

به تایبته له لایهن لیکۆله ره شیوازگهر و زمانه وانه کانه وه))
(ئه حمه د، ۲۰۱۳: ۲۵).

چه ند زاراوه یه کی دیکه ش به رامبه ر لادان به کارهاتوون، له وانه: ((خرزان، خلیسکان، ترازان، وه چه رخان، تیکشکان، وه رگه پان، گوپان، زه قکردنه وه)) (ئه حمه د، ۲۰۱۳: ۵۸، ۵۹). لیره دا ده گه ینه ئه وه ئه نجامه ی که وا ((لادان ره نگیکه له ره نکه کانی گوته ی شیعره ی و دیارده یه کی سه ره کی زمانه ی شیعره، جیا له گوته ی زمانه ی ئاسایی)) (عه لی، ۲۰۰۴: ۹۴). که واته لادان به مانای تیکشکاندنی یاسا و ریسه ی ریزمانه ی و واتاسازی دیت. که سه ی شاعیر دیت به و لادان و تیکشکاندنه ریزمان و یاسا و ریسه یان مانایه کی نوو و تازه ده دات به وشه و رسته، ئه وه ش زیاتر له پیناو ئه وه دایه که وا سه رنجی خوینهر بو لای خووی رابکیشی و بتوانیت کاریگه ریبه ک دروست بکات که خووی ده یه ویت. هه رچه نده لادان ته نیا تایبته نیبه به شیعر، له شیعریشدا ته نیا تایبته نیبه به شیعره نوو، به لکوو له نیوان شاعیرانی کوو و هاوچه رخوا دیارده یه کی هاو به شه و هه مووان هه ریبه که وه به جوړیک و به شیوازیکه تایبته به خووی و جیاواز به کاریانه پیناو، ته نیا ئه وه نده هه یه ((له شیعره نوویدا بوته دیارده یه کی ئاشکرا و سه رنجراکیش، که وامان لیده کات لپی ورد بینه وه)) (سه عید، ۲۰۱۳: ۲۵).

زمانه ی شیعر زیاتر به و لادانه جوانتر و سه رنجراکیشتر ده بیت و له زمانه کانی دیکه جیا ده کاته وه، چونکه ((زمانه دابه ش ده بیته سه ر سئ به شی له یه ک جیا: یه کیان: زمانه میعیاری سروشتی... ئه وه دیکه ش: زمانه ئاسایی، وه کوو خه لک قسه ی پئ ده کات، ئه وه سییه میه ش: زمانه تایبته نی نووسین، که زمانیکه پر له داهینانه و جیاوازه له هه ر دوو زمانه میعیاری و ئاساییه که ش)) (عه بدووللا، ۲۰۱۱: ۶۳).

مه رجه کانی لادان

بوئه وه ی لادان هه ره مه کی و سئ هۆ نه بیت و له چوارچیه ی ئه ده بی ده رنه چیت، شاره زایان دوو مه رجی سه ره کیان بو لادان داناوه، ((... پینان وایه به ده ره له ره چاوکردنی ئه م دوو مه رجانه لادان سوود ناگه یه نی،

ئه وانیش بریتین له :

۱- لادانه که به شیوازیک بیت له چوارچیه ی ریگه پی دراوی ریزماندا ئه نجام بدریت. ۲- ده بی لادانه که سوود بگه ییت، چونکه لادان له خودی خویدا ئامانج نیبه، به لکوو ئامانج له لادان دروستکردنی کاریگه ریبه له سه ر خوینهر)) (عه بدووللا، ۲۰۱۱: ۶۳-۶۴).

لادان به ئامانجی به ده سه ته وه دانی و اتایه کی دیکه یه جگه له واتای باو و سواو، بویه خودی لادانه که هۆکاریکه بو گه یشتن به ئامانجیکه دیکه، که واتایه نه ک خودی ئامانج بیت، چونکه وه کوو ده لئین: ((واتا به رزترین رووی هه یه له خولقاندنی زمانه ی شیعر)) (کانه بی، ۲۰۰۸: ۱۱۷). له م لیکۆلینه وه یه دا سئ خالی لادان باس ده که یین، له خالی یه که م باسی لادانی و اتایی ده که یین، له خالی دووه م باسی پاش و پیخشستن و له خالی سیه م باسی کرتانندن ده که یین، هه موو ئه وانه ش که باس ده که یین مه به ستمانه که وا له ده قه شیعریه کانی قوبادی جه لیزاده دا بو یان بگه ریین - بیانخه یینه روو، چونکه قوبادی جه لیزاده وه کوو سه رجه م شاعیرانی دیکه له ده قه شیعریه کانییدا ئه م جوړه لادانانه و زیاتریشی به کارهیناوه، ئیمه سئ جوړی لادانمان دیاریکردوو، چونکه له بابه ته گرینگه کانی لادانانن له ده قی شیعریدا، یان با بلین له باوترین لادانه کانی له لای شاعیرانی کوو و نوو.

یه که م: لادانی و اتایی:

واتا یه کیکه له بنه ما هه ره گرنگه کانی پیکهاته ی ده قی شیعره، به جوړیک که م شیعر هه یه که ئه وه بنه ما گرنگه ی تیدا به کارنه هیترابیت، چونکه واتا ئه وه پیکهاته یه که ده قه شیعریه که به هۆیه وه بالا ده کات و ده بیته جی تیرامان و راکیشانی سه رنجی خوینهر و کاریگه ریبه کی زور به سه ر هه زری مرۆفه وه به جیده هیلیت و ده بیته هۆی کارتیکردنی بیگومان ریخستن و وشه و رسته و دانه پال یه کتری ئامراز و که ره سه ته کانی دیکه ی زمان، ته نیا له پیناو به ده پینانی مانا و واتا دابه، که به جوړیکه داهینه رانه شاعیر جوړی وشه و چۆنییه تی ریخستن و دانه پالی یه کی وشه کان هه لده بژی ریت، بوئه وه داهینه ری و زیره کی و

چالاقى خۆي لى بوارى شىعەرىدا بىسەلەنەت.

ئەوھى روون و ئاشكرايە ئەوھىيە ((ھىچ زىمانىك بوونى نىيە بەئى بوونى واتا)) (عەلى، ۲۰۱۱: ۷). شاعىر لى پىناو ئەوھىدا كە ئىستەتلىك بە سەرھەكىتەن دەزىنەت لى گەياندىنى مەبەستىدا، بۆيە بۆ بەرھەمەتلىنى واتاھەكى كارىگەر و سەرنجراكىش، لادان لى بىنەما كە رەستە زىمانىيە كان ئەنجىم دەدات، بەو ھۆيەشەوھ شىعەر زىاتەر لى ھەموو كايەكانى دىكە جىا دەپتەوھ.

كەواتە شاعىر بە بى ھۆ ئەم لادانە ئەنجىم نادات، بەلكو مەبەست و بەھانەھى سەرھەخۆي خۆي ھەيە، ئەگەر نا ((سەرپىچىكەنەكانى شاعىر ئەگەر بە بەھانەھى ئىستەتلىكە كە نەبەت ئەو دانىيان پىدا نازىت)) (تودوروف، ۱۹۹۶: ۲۴).

شىعەر بۆ خۆي دىنەيەكى تايەتە سەرھەخۆي ھەيە، كە كەش و ھەوايەكى تايەت بە خۆي تىدا دروست دەكرىت، ئەو جىھانە تايەتەش ((لەسەر بناغەھى لادانى واتاھى دروست دەبەت، بۆيە زىمانى شىعەر كىلگەھەكى بە پىتى ئەم جۆرە لادانەھە)) (دزەيى، ۲۰۰۹: ۱۳۵).

لەو رىگايە شاعىر دەبى رىگايەكى تازە بگرىتەبەر بۆ دەرپىن، ھەرھەھە دەلالەتە تازە و نوئى بدات بە وشەكان، واتە نابى ھەر دەلالەتە كۆن و سواوھەكان بختەوھ بەرچاوى خويىنەر و بىداتەوھ بەر گوپى بىسەر، بەلكو پىويستە ماناى تازە بۆ وشەكان بدوزىتەوھ، بە جۆرىك كە خويىنەر تووشى سەرسوپمان و رامان بىكات و بەرە و دىنەيەكى دىكەھى ببات كاتىك كە دەيانخويىتەوھ يان دەيانبىستەت. ((دىارە ھەستەكرەن بە نادروستى واتاچ لى ئاستى ھاونىشنى وشەكان دا بىت يان لى ئاستى جىنىشىن بوونىندا پىوھندىيەكى راستەوھۆي بە گواستەوھى وشەوھ ھەيە، لى فەرھەنگى زىمانەوھ بۆ ناو فەرھەنگى شىعەرى و دروستكرەن پىوھندى نوئى لى نىوان وشەكانى زىماندا و لى سنوور و چوارچىوھى دەقەكەدا، ھەر بۆيە زانايەكى زىمانى ھەك (بالمەر) دەلئى: وشە يەكەيەكى سەرھەكىيە لى زانستى واتادا و واتاكەھى لى ئاكامى ئەو پىوھندىيە لى گەل وشەكانى دەوروبەرىدا لى دەقەكىدا دىارى دەكرىت)) (توفىق، ۲۰۰۸: ۱۷۰).

بەشى يەكەم

لادانە واتاھەكان لى شىعەرى قوبادى جەلەزادەدا:

قوبادى جەلەزادە ھەر لى سەرھەتاوھ ھەك شاعىرىك كەسايەتتەكى ياخى و بزىوى ھەبووھ و ھەمىشە دەستى بۆ ئەو شتەنە بردووھ كە لى لى ئەوانى دىكە قەدەغە بووھ، پابەندى ئەو ياسا و رىسايانە نەبووھ كە سنوور و چوارچىوھى بۆ دەرپىن و نووسىن داناھ، بۆيە ئارەزووى گۆرانكارى ھەبووھ لى شتە باوھەكاندا و بە شوپىن ئەوھدا گەراوھ كە داھىنان بىكات و پىچەوانەھى كۆت و بەندەكان بچولتەوھ و سنوورەكان بىكىنەت. ئەو ھە نەبى تەنەھى لى بەكارھەتلىنى وشە و چەمكىدا جىاواز بوويىت و داھىنانى كرەبەت، بەلكو لايەنى واتاھى نەك فەراموش نەكرەوھ، بەلكو ھەموو گۆرانكارى و دزە باويەكانى لى پىناو بەدەھىتەن و بەرزكرەنەھى واتادا بەكارھەتاوھ.

قوباد بەو لادانەھى و بەو شەن و كەو كەندەھى بە پىچەوانەھى باو وىستەوويەتى دەقەگەلىك بەرھەم بېيىت كە پىش ئەو كەسى دىكە جۆرەتەھى ئەو بەدەھىتەنەھى نەبوويىت. ھۆي ئەمەش دەگەرتەوھ بۆ ئەوھى لى چەقەستەوويى دەق و دەرپىن بىزارە و دىت ھەمان ئەو وشانەھى كە لى زىمانى ئاسايدىا بەكاردىن بە مانا و اتا و مەبەستى جىاواز بەكارىاندەھىتەت. ((لە شىعەردا نىرخ و بەھەھى وشەكان قورستە ھەك لى بەھەھى ھەمان وشە كە لى زىمانى رۆژانەدا يان لى لاپەرەكانى رۆژنامەكاندا كە دەيانبىتەت، لى شىعەردا ماناكانىيان ئالۆز و چرە، كە ئەمەش يەكەمىن ئىشى شاعىرى زىرەك و داھىتەرە)) (سەئىد، ۲۰۱۳: ۲۶۰).

قوبادى جەلەزادە تەوانىوويەتى پىوھندىيەكى پتەو لى نىوان وشەكان و گۆرىنى دانانە ئاسايەكان بىنەتە كايەوھ، لەو رىگايەوھ مانا و مەدلولى جىاواز و سەرنجراكىشى زىاتەرى بە وشەكە و جۆرى رۆژانەكە زىاتەر داوھ، ھەمە سەئىد ھەسەن دەلئى: ((لە قاموسى شىعەرى قوبادى جەلەزادەدا وشەگەلىكى زۆر ھەن كە بە زەھمەت دىنە ژماردن، ئەو وشانە پىش وى لى شىعەرى كوردىدا نەبوون، ھەك چۆن رووبار خۆي رىپەھى خۆي دەبىنەتەوھ، ئەو پىش بە شىوازىكى تايەت بە خۆي رىپەھى رووبارى زىمانى

یان به گه وره کردن و ئاشکرکردنی لایه نه شاراوه کانی ژن ناسراوه، له روئیای شاعیر و راستر بلین: هه لئانه وهی شته شاراوه کانی ناخی شاعیرانی کۆن و شته هه رامکراوه کان ئه و په رده له سه ر ژن و جستهی ژن هه لئانه مالتی... ژن به ولاتیکی داگیرکراو ده چوینی و شاعیر هه ولئی پرزگارکردنی ده دات)) (کاک ئه مین، ۲۰۱۰: ۱۸۴ - ۱۸۵).

لیره وه ئه و راستیه مان بو ده رده که ویت که ئه گه ر شاعیرانی دیکه پیوستیان به لادانی واتایی هه بیته بو ده رپینه کانچان، ئه و قوبادی جه لیزاده چهنده هینده ئه وان پیوستی پییه تی و په کی له سه ر که وتوو، نه ک هه ر ئه وه نده، به لکوو پیوستی به زمانیکی شیعی سهر به خۆیه که بتوانیت ده رپینه کانی له هه موو ئه وانێ دیکه جیا بکاته وه. ئاخهر ئه و هه ر خۆی له خۆیدا جیاوازه و بویری زۆر شتی کردوو و زۆر له مپه ر و سنووری تیکشکاندوو، بۆیه پیوستی به زمانیکه و به ده رپینه کانه که بتوانیت ته عبیر له م جیاوازییه ی بکات ((قوباد له م زمانه شیعییه دا، زمان و توانا کانی کلتوو و سنوو ره کانی رووبه رووی یه کتر ده کاته وه، به شه ریان ده دا و ئه مه ش زۆرجار به قازانجی زمانه شیعییه که ی و هه ندیچاریش بو ماوه یه کی کاتی به سه رکه وتنی کلتوو ره باوه که کۆتایی دیت)) (سیوه یلی، ۲۰۲۲: ۵۶).

لادانه واتاییه کان له لای قوبادی جه لیزاده جوړ و شیوازی جیاوازیان هه یه، لیره دا باس له گرنگترین و زۆرتینیان ده که یین، باسی ئه و لادانه واتاییانه ده که یین که پیمانویه پانتاییه کی زۆریان له ده فه کانی قوباد دا داگیرکردوو، که بریتین له:

۱- زیاده گوتن (هه لئانوسانی واتایی) (Cumulation):

یه کیک له لادانه واتاییه کان بریتیه له (زیاده گوتن) له ده قدا، بێگومان ئه وه ش ته نیا له پینا و زیادکردنی وشه دا نییه، به لکوو شاعیر به مه به ست ئه وه ده کات و زۆرجار بو گرنگیدانه به و شته ی زیاده گوته تی تیدا کراوه، یان بو پاتکردنه وه په نا بو زیاده گوته که ده بات. ئه و دیارده به ش له ناو زۆربه ی شاعیراندا باوه و که م تا زۆر شاعیران به کاریانه یانوه. له و جوړه لادانه دا شاعیر وشه ی هاوواتا له ده فه که دا زیاد به کاردینێ و وشه کان له مانا که

کوردی گوژیوه و له و ریگه یه وه هه م زمانیکی تاییه ت به خۆی دا هیناوه، که به رده وام له تازه بوونه وه دایه، هه م دنیابینییه کی تازه شی هیناوه ته ئاراهه، که به ر له و نه له شیعی کوردیدا هه بووه، نه له شیعی شاعیرانی ولاتانی عه ره بیه شدا، ئاخهر ئه وه دره شت بینیه ئه گه ر پیمان و ابیت قوبادی جه لیزاده شوین پیی نزار قه بانی هه لگرتوو)) (جه لیزاده، ۲۰۲۰: ۵).

قوبادی جه لیزاده به تاییه ت له سه ر ژن زۆری نووسیوه، له ده فه کانیشیدا زۆرجار و بگه ره به رده وام به ره به ست و سنوو ره قه ده غه کانی بریوه و گوئی به لومه و تانه ی ده روبه ری نه داوه. هه ر له به ر ئه و سنوو ر شکاندنه ش له هه موو لایه که وه رووبه رووی ره خنه و تانه و ته شه ری زۆر بوته وه، به جوړیک خۆی ده لئ: ((ره نگه من له هه موو شاعیرانی هاو زمان و هاوسه ده زیاتر تووشی شه ر و ته شقه له بوومه وه، جا چ له ری ته کفیرکردنه وه بیت، چ له رووی زیندانی کردنی کتیب و دانه دادگا و چ له ری جنیو و هه ره شه ی شه مشه کوپراوه بیت)) (سیوه یلی، ۲۰۲۲: ۳۷ - ۳۸). به لام سه ره رای ئه وه ش هه میسه شه ری بووه له گه ل ئه و ریگایانه ی که له به رده میدا بوونه ته به ره به ست، ویستویه تی خۆبی و شیعه ره کانی له ده ست کووت و به ندی کلتوو ری کومه لگا که ی ئازاد بکات، خۆیشی ئه وه ناشاریته وه و ده لئ: ((ئیمه له ناو که لچه ریکدا ده ژین له راده به ده ر زۆردار، هه میسه له هه ولئی ئه وه دایه جه سه ته که مولکی تاکه که سه، بیکات به مولکی گشتی و هه موو حه قیکی له خاوه نه که ی بستینیه ته وه، له کاتیکدا جه سه ته یه ک خاوه نی هه یه و نابیت به دووان و نابیت به مولکی گشتی، هه ر ئه و تاکه که سه ئازاده و بو ی هه یه چۆنی بیه وئ جه سه ته ی خۆی به کاربه ییت)) (سیوه یلی، ۲۰۲۰: ۴۱).

له و چهنده وته یه ی خۆی بو مان ده رده که ویت که قوبادی جه لیزاده چهنده دژه باو داوه و نه ک هه ر له رووی وشه و روونانی وشه وه لادانی کردوو، به لکوو له کلتوو ر و داب و نه ریتیش لایداوه و ئه وه ی چهنده زه مه نیکه ده ستی بو نه براوه، ئه و بویری کردوو و ده ستی بو بردوو، بۆیه ((جیا له شاعیرانی تر، به شاعیری (ژن)

.....

.....

سېئەت سېى سېى
رەشېئەت

رەش رەش (جەلىزادە، ۲۰۱۵: ۲۵)

دىيارە كە سېئەت چاۋ ھەر سېپە ۋە كوۋ لە ناۋەكەشېدا
دىيارە و پېى دەگوتىرى (سېئەت)، بەلەم بۆ مۇسىقاى شىعەرى
و جەختكردنەۋە، شاعىر ھاتووۋە ئاۋەلناۋى (سېى) دووچار
دووچارە كىردۆتەۋە، كە خودى ئاۋەلناۋە كە بە مەبەستى
جەختكردنەۋە دووچارە كىردۆتەۋە كاتىك دەلئى: (سېى)
سېى، ھەر ۋە كوۋ چۆن بۆ (رەشكىنەكەش) دەلئى: (رەش)
رەش)، ئەمەش جۆرىكە لە زىادەگوتىن ۋەك جۆرىك لە
لادان كە دەكرىت ۋەك تايبەتمەندىيەكى زمانى شىعەرى ئەو
شاعىرە دەستىشان بىرىت.

ۋە كوۋ پېئىتر ئاماژەمان پېدا ئەو جۆرە لە لادانى
ۋاتايى رېگە پېدراۋە، چونكە مەبەستىك ھەيە لە پەشت
ئەو كارە كە زۆرجار برىتئىيە لە جەختكردنەۋە، يان زياتر
روونكردنەۋە يان زياتر جۋانكارى بۆ دەقەكە يان بۆ
يارمەتيدانى مۇسىقاى شىعەرى.

۲- دانەپال (الئىناد):

دانەپال برىتئىيە لە پېداني سېفەتېك بە شتېك كە لە
بنچىنەدا ئەو شتە ھەلگىرى ئەو سېفەتە نەبېت، ئەۋەش
يەككە لەو دىاردانەي كە شاعىر ياسا گشتىيەكانى پى
تېكدەشكىنئىت، چونكە ئەو دانەپال بەجۆرىكە كە ۋاتىا
ۋشەكان بەيەكەۋە نەگونجاون، ((گوتارى شىعەرى گوتارىكى
نارېزمانىيە، بە بەراورد لەگەل پەخشاندا، كە لە ئاستىكى
رېزمانى تايبەتى دايە و گونجاندى دەلالىيە)) (كۆھىن،
۲۰۰۸: ۱۰۶). ئەو جۆرە لە لادان زۆرجار لە رېگەي دانەپالى
ۋشەيەك دروست دەبېت، ھەر ۋە كوۋ چۆن لە ئەنجامى
دەستكارى كردنى ياسا و رېسا رېزمانىيەكانىش دروست
دەبېت، ((ئەو پروسەيە لە لاي كۆھىن لە دوو مىكانىزمدا
دەبىزئىت، كە برىتئىن لە خستىنەرۋى لادان و پەتكردەۋەي
لادان، كە ئەمەش دوو ھالەتى ھەيە، جارىكىان نېگەتېفە و
جارىكىش پۆزەتېف، ۋاتە كە لادان دەخرىتە روو ئەۋا پۆلى
نېگەتېف دەبىنئىت، چونكە ياساكان زمان تېكدەدات و

زياتر دەردەكەۋن، كەۋاتە ھەلئاۋسانى ۋاتايى ((برىتئىيە
لەۋەي كە لە رىستەيەكدا ۋاتاي كەرەستەيەك زياتر لە
جارىك بىت، ئەۋىش لە رېگەي بەكارھىئانى ھاۋ ۋاتاكانى
يان ئەو ۋشانەي كە لە سىمايەكى ۋاتايىدا ھاۋبەشن))
(قادىر، ۲۰۱۴: ۱۱۸). شاعىر لە رېي بەكارھىئانى چەند
ۋشەيەكى ھاۋمانا كە لە بنچىنەدا بۆ بە دەستەۋەدانى
مانا كە مەبەست نىن، ئەو دىت ئەو لادانە دەكات.

قوبادى جەلىزادەش ۋە كوۋ ھەر شاعىرېكى دېكە لە
نىۋ شىعەرىكانىدا ئەو جۆرەي لە لادانى ۋاتايى بەرچاۋ
دەكەۋىت، بۆ نمونە لە دەقېكدا دەلئى:

تەنیا ھەموو زىندەۋەر و ھەموو جنۆكە و ھەموو
ھۆشلەبەرەكان
تەنیا، ھەموو ئەۋانەي كە دەچنە دۆزەخ، تەنیا
ئەۋانەي كە دەچنە بەھەشت

خەم مەخۆ، زۆۋۋۆۋۆۋۆ نىن (جەلىزادە، ۲۰۱۵: ۱۹)

لەۋ شىعەردا كە دەلئى (تەنیا ھەموو زىندەۋەر) ئەۋە
ۋاتاي تەۋاۋ دەدات بە دەستەۋە، گومانى تېدا نېيە كە
جنۆكە و ھەموو ھۆشلەبەرەكان دەگرېتەۋە، بەلەم بە ھىئانى
(ھەموو جنۆكە و ھەموو ھۆشلەبەرەكان)، جۆرىك لە
زىادەگوتىن دەبىزئىت كە پىۋىست نەبوۋ، بەلەم شاعىر كە
ئەۋەي ھىناۋە ھەم مۇسىقاى شىعەرى پى جۋان كىردووۋە
ۋ ھەمىش ۋە كوۋ جەختكردنەۋەيە لە مەبەست و ۋاتادا.
لە شۆبئىكى دېكەدا دەلئى:

با پېكەۋە

شتېك لە مەر خۆكوشتنى ئەو گەنچە سىمېل رەشەنە برانېن
(جەلىزادە، ۲۰۰۷: ۳۷۱)

زانراۋە و روونە گەنج كاتىك گەنچە كە سىمېل و
موۋى سەر و رىشى رەش بىت، بەلەم شاعىر لىرەدا
ئاۋەلناۋى رەشى داۋەتە پال سىمېل، لە كاتىكدا ئەگەر
ئەو ئاۋەلناۋەشى نەگوتبايە بۆ كەسى گەنج سىمېل ھەر
بەرەش دېتە خەيال و زېھنەۋە، ھىئانى (سىمېل رەش) لە
پال ۋشەي (گەنج) جۆرىكە لە زىادەگوتىن كە جۋانى بە
دەقەكە دەبەخشىت. لە شىعەرىكى دېكەدا دەلئى:

((رەش رەش))

سېى سېى

نەورۆز، بەمەش جوړیک له دانەپال و جوړیک لادان دروست بوو، که جوانییه کی زیاتری به دهقه شیعرییه که به خشیوو.

ب- به مروّف کردن (به کهس کردن):

شاعیر له پیناو بهرزکردنه وهی ناستی شیعردا، هەندئ سیفەتی مروّف دەدات بە شتیک، ((بە کهس کردن بریتییە له پیدانی خاسیەت و سیفات و هەست و سۆز و جموۆلی مروّف بە پیکهاتەکانی سروشت)) (صلیو، ۲۰۰۸: ۶۶). یان بە دەبرپینکی تر دەتوانین بلیین بە کهس کردن ((جوړیکە له جوړەکانی مەزەندە کردن که بریتییە له زیادکردنی ژیان بو سەر ماده بئ گیانەکان و دیارده سروشتییەکان و هەلچونە و یژدانییەکان)) (گەردی، ۲۰۰۴: ۱۳۹-۱۴۰). بو نمونە قوباد دەلئ:

خۆر سەری رەزای بو لەقاند

بو ماوہەک قاچی چەقاند

(ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۱۵۸ - ۱۵۹)

سەر لەقاندن و قاچ چەقاندن هەردووکیان سیفەتی کەسی مروّفن و پێوەندیان بە خۆرەوہ نییە، شاعیر ئەم دوو سیفەتە ی داوہ تە پال خۆر، بو ئەوہ ی لە رینگە ی ئەم جوړە لادانەوہ زمانیکی شیعری جوانتر بە دەقه شیعرییە کە ی بە خشیئ.

ج - بە ئازەل کردن:

ئەوہش بەم جوړە یە شاعیر سیفەتی ئازەل دەدات بەو شتە ی کە باسی دەکات، ((دانەپالی سیفەتکی ئازەلانە بە هەموو پۆلەکانی بآلندە و شیردەر... تاد، کە هەلگری سیفەتی (ئازەل) بیئ)) (ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۱۶۱)، واتا باس لە شتیک دەکات کە ئازەل نییە و سیفەتی ئازەلی پێدەدریئ، بو نمونە قوباد لە شیعریکدا دەلئ:

هەلم سواری پشتی با بوو

(جەلیزادە، ۲۰۲۰: ۱۵۵)

قوباد (با) ی چواندووہ بە ئەسپ، چونکە (با) پشتی نییە، تا کە سیک سواری بیئ، بەلام بە بەکارهینانی ئەمجۆرە ی دانەپال، کە بریتییە لە بە ئازەل کردن، شاعیر جوانییه کی تری بە دەقه کە ی بە خشیو.

ناردنی پە یامە کە لە سەر ناستی بنیات دەشیوینئ، بەلام ئەو کاتە ی لادانە کە رەت دەکرێتەوہ ئەو پۆلی پۆزەتیف دەبینئ، چونکە خوینەر پە نا دەباتە بەر رافە کردن و دەق بەرەو مەودای شیعر دەبات)) (قادر، ۲۰۱۴: ۱۳۳).

هەرحەندە ئەو لادانە لادانی واتاییە و تیکشکاندنی یاسا ریزمانییه کانه، بەلام هەر لە خۆوہ و بی هۆ و بی ریکار ئەنجام نادرئ. ((ئەم جوړە لادانەش لە شیعری کوردیدا دوو شیوہ ی هە یە، بە کە میان دانەپالی وشە بە ک (ناو، ئاوہ لئاو) بو وشە یە کی تر (ناو)، ئامرازی دانەپالیش دەخریئە نیوان هەردوو وشە کەوہ، کە لە رووی واتاوہ هەردووکیان یە کتری رەت دەکەنەوہ، واتە دیارخەر و دیارخراو یە کتری رەت دەکەنەوہ، دوو میان دانەپالی کاریکە بو بکەرئیک کە لە رووی لۆژیکەوہ بو یە کتری ناگونجین)) (قادر، ۲۰۱۴: ۱۳۳).

دانەپال بە چەند رینگایە ک ئەنجام دەدرئ و دەردە کەوئیت، ئەوہش بە گویرە ی سروشتی ئەو دوو شتە ی کە دەدرینە پال یە کتر.

أ- بە زیندەوہ رکردن:

ئەم جوړە لادانە بە شیوہ یە ک دروست دەبیئ، کاتیک کە شاعیر سیفەتی زیندوئیتی دەداتە پال ئەو شتانە ی کەوا لە بنەرەتدا زیندەوہ ر نین، ((شاعیر ئەم لادانە زیاتر بو چەسپاندنی وینە کە لە زەینی خوینەر و دروستکردنی جوړیک لە پێوەندی و لیکچواندن لە نیوان ئەم دوو شتە ئەم کارە ئەنجام دەدات)) (ئەحمەد، ۲۰۱۳: ۱۵۷). شاعیر لەو رینگەوہ دیئ جوړە وینە یە ک وینا دەکات کەوا ((جەستە و خوین دەدات بە هەموو ئەو شتە مادی و مەعنەویانە، وەکوو گیانلەبەر مامەلە یان لە گەل دەکات...)) (صلیو، ۲۰۰۸: ۶۲). هەروەکوو قوباد لە شیعریکدا دەلئ:

ئەمشەو بی تو

شیعر... دەگری

ئاگر... دەگری

نەورۆز... دەگری (جەلیزادە، ۲۰۰۷: ۹۶)

لەو چەند دپەرەدا سیفەتی گریان کە سیفەتکی مروّفە، داوپیە تە پال چەند شتیک کە هەلگری هەلگری ئەو سیفەتە نین، ئەوانیش بریتین لە شیعر و ئاگر و

شیعریكدا كه بۆ مامۆستا عزالدین فهیزی نووسییوهتی، ده‌لن: گهل باوهشی بۆ كاروانی كوچی سپیت كردۆتهوه (جه‌لیزاده، ۲۰۰۷ : ۲۲۱) دياره كه كوچ رهنگی نییه، به‌لام شاعیر رهنگی سپی پیداو، ئەمه دانه‌پاللی به رهنگ كردنه.

به‌شی دووهم
لادان له ناستی وشه‌دا

پاش و پیشخستن:

ئهو جوړه لادانه دهره‌نجامی جیگۆرکی و ئالوگۆری شوینی وشه‌كانه له رسته‌دا، واته جیگۆرکی بنچینه‌یی وشه‌کانی وه‌کو: بکه‌ر و به‌رکار و کار و ئامرازه‌کان، چونکه ئه‌وه‌ی که زانراوه و روونه شوینی که‌ره‌سته‌کانی رسته له ههر زمانیکدا به پیی یاسا و ریزمانی ئه‌و زمانه ریکده‌خریت، بۆ نمونه له زمانی کوردیدا بکه‌ر ده‌که‌وئته سه‌ره‌تای رسته و کار له کو‌تایی دایه، به‌لام له زمانی عه‌ره‌بیدا کار ده‌که‌وئته سه‌ره‌تا و به‌رکار له کو‌تایی دایه. که‌واته ههر ئالوگۆرێک له شوین و ریزی که‌ره‌سته‌کانی رسته رووبدات و له یاسای ریزمانی دهر‌بجیت، ئه‌وا پیی ده‌گوتریت پاش و پیشخستن و جوړیکه له لادان.

ئهو‌هی جیی باسه ئه‌وه‌یه که نابیی ئه‌و لادانه بئی هۆکارێکی گونجاو رووبدات، چونکه خودی ئه‌و پاش و پیشخستن به لای زۆرێک له شاره‌زایان گرنگی خو‌ی هه‌یه و به شتیکی به‌هیزی داده‌تین، ئه‌و دیارده‌یه که پاش و پیشخستن ههر له کۆنه‌وه له ناو شاعیراندا هه‌بووه، چونکه له راستیدا ئه‌و دیارده‌یه رۆلێکی کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر به‌هیزکردن و چێژپیدان و سه‌رنج‌اکیشانی خوینهر، بۆیه ((جگه له‌وه‌ی که شاعیر ده‌توانی ریکخستن کهره‌سته سه‌ره‌کیه‌کان تیک بدات، بۆشی هه‌یه هه‌نگاوی له‌وه‌ گه‌وره‌تر بنیت، وه‌ک گۆرینی شوینی دهر‌خه‌ر و دیارخه‌ر)) (فته‌اح، ۲۰۰۷: ۱۲).

وه‌کوو باس‌مان کرد له هه‌موو زمانیکدا یاسا و ریسای سه‌ره‌به‌خۆ هه‌یه بۆ ریزکردن و دانانی وشه و که‌ره‌سته‌کان

د- به‌رووه‌ککردن :
ئه‌وه‌شیان بریتییه له دانه‌پاللی سیفه‌تیکی رووه‌ک به‌و شته‌ی که شاعیر باسی ده‌کات، ((دانه‌پاللی سیفه‌تیکی دار و دره‌خت و گژوگیا و جوړه‌کانی رووه‌که بۆ شتیکی هه‌لگری سیفه‌تی رووه‌ک بیت)) (ئه‌حمه‌د، ۲۰۱۳: ۱۶۲). وه‌کوو قوبادی جه‌لیزاده ده‌لن: له‌گه‌ل خۆتدا، شه‌تلی برینم بۆ بیته. هه‌نووه‌که ماله‌که‌م، پر پر، له ئینجانه‌ی گریان (جه‌لیزاده، ۲۰۱۵: ۵۸)

دیاره که شه‌تل به‌رووه‌کی تازه پیگه‌یشتوو ده‌وتريت و سیفه‌تیکی رووه‌که. ه- به‌ته‌نکردن :

پیوه‌ندی دروستکردنه له نیوان شته مه‌عه‌وی و شته هه‌سته‌پیکراوه‌کان، ((ئاشکرایه که گشت شته هه‌سته‌پیه‌کان، گیانله‌به‌ر بئی یان بیگیان زیندوو بئی یان مردوو، عاقل بئی یاخود بئی عاقل ته‌نکیان هه‌یه، به‌ته‌نکردنیش (تجسیم) هه‌ولده‌دات شته ژیرییه‌کان بکات به‌هه‌ستی، واته به‌سه‌ردا کیشانی کراسی هه‌سته‌پیه به‌سه‌ر ژیرییه‌کاندا...)) (گه‌ردی، ۲۰۰۴: ۱۳۷). بۆ نمونه:

گیانم گری قوتیله‌یه‌که

به‌ده‌م سه‌روه‌ی هه‌ناسه‌تان

تاوئ به‌رز ده‌بیته‌وه و

ده‌میکیش کز کز ده‌سوتئ

(جه‌لیزاده، ۲۰۰۷: ۲۲۷)

گر شتیکه که ده‌بیزیت و گیان مه‌عه‌وییه و نابیزیت، سیفه‌تی گه‌رتنی داوه‌ته‌پال گیان.

و- ره‌نگ پیدان:

زۆر‌به‌ی شاعیران که‌لک له ره‌نگه‌کان وه‌رده‌گرن، وه‌کوو ره‌گه‌زێکی سه‌ره‌کی سوودی لئ وه‌رده‌گرن ((هه‌موو ره‌نگه‌کان سه‌ر به‌کینگه‌ی واتایی (ره‌نگ‌ن)) (ئه‌حمه‌د، ۲۰۱۳: ۱۶۸). قوبادی جه‌لیزاده‌ش وه‌کوو ههر شاعیرێکی دیکه سوودی له‌و ره‌گه‌زه وه‌رگرتوووه و به‌کاریه‌پناوه، له

سه ره تای رسته یه، که چی شاعیر هیناویه تیه کۆتایی رسته، به وهش هیز و جوانی به خشیویه ته ده قه شیعه که، ده نا ده بوو به پیی ریزمان و یاسا کانی به و جوړه داپرشتیا: (په پوله کانی پۆلیسمان به سهر وهرنه کهن).

۲- پشخستن کار و پاشخستن به رکار:

پریزه بندی له نیوان کار و به رکار به و جوړه یه که له رسته دا کار له دوایه و به رکار پیش کار ده که ویت، ئه گهر ههر جیگۆر کتیه ک پرویدا ئه و لادانه له رپسا ریزمانیه که، ئه و جوړه له پیش و پاشخستن له شیعه کانی قوبادی جه لیزاده هه یه، له یه کیک له شیعه کانی دا ده لئ:

له بهرده می خه لکی شاردا

شاعیریک و

شا شاعیریک (جوامیر) یان

کرد به دارا (جه لیزاده، ۲۰۰۷: ۳۶).

له و دیره دا (کار) که بریتیه له (کرد) پیشخواه به سهر (به رکار) دا که بریتیه له (دار)، چونکه رسته که له بنچینه دا ده بوو به و شیوه یه بیت: (شا شاعیریک جوامیریان به دارا کرد)، به لام به به کارهینانی هونه ری پاش و پشخستن، جوانیه که به دیره شیعه که به خشراوه. (ئه حمه د، ۲۰۱۳: ۱۳۲ - ۱۳۳).

له شیعیکی دیکه دا ده لئ:

ئه و پاره ی که بو گویدر ژه کان

ده ماندا به کورتان،

ئیسته ده یدین

به چاکه تیک له کۆنه و

ده یکینه بهر خۆمان (جه لیزاده، ۲۰۲۱: ۲۴۹)

له و پارچه یه دا چهند لادانیکی تیدا یه له جوړی پاش و پشخستن، که کار پیش به رکار که وتوو، له دپری (ده ماندا به کورتان) بنچینه که ی ئاویه: (به کورتانمان ده دا). له رسته که ی دیکه دا ده لئ: (ئیسته ده یدین به چاکه تیک)، پریزه ندیه ریزمانیه که ی له بنچینه دا ئاویه: (ئیسته به چاکه تیک ده یدین)، له رسته یه کی دیکه دا ده لئ: (ده یکینه بهر خۆمان)، ده بوو ئه و رسته یه ش به و جوړه بیت: (له بهر خۆمانی ده که یین). ده بینین که شاعیر له چهند دپری کدا چهند لادانیکی کردوو و پاش و پیشی

له ناو رسته دا، ((به لام له زمانی ئه ده بدا به شیوه یه کی گشتی و له زمانی شیعیدا به شیوه یه کی تابه تی، ئه دیب و شاعیر به شیوه یه کی گشتی له و یاسایانه ده رده چن و له بهر چهند هویه کی له یه ک جیا له و یاسایانه لا ده دات، گرتترین ئه و هویانه بریتیه له کیشی شیعی، سه روا ی شیعی، دروستکردنی ده برین یان ده قی جوان، هه زی خو جیا کردنه وه ی شاعیر، له گه ل چهندان هۆکاری دیکه)) (عه بدوللا، ۲۰۱۱: ۸۶).

زۆربه ی ئه و پاش و پشخستنیه بوونیان هه یه له ناو شیعیدا ئه وانیه خواره وهن:

۱- پاش و پشخستن له نیوان بکه ر و کار:

له یاسای ریزمانی کوردیدا هه میسه بکه ر ده که ویت به پیش کار، هه رکات پریکردنه که به و جوړه نه بوو، ئه و دیاره که لادان پرویداوه و جیگۆرکئ به وشه کان کراوه، شوینی (کار) له رسته ی زمانی کوردیدا، به شیوه یه کی سه ره کی، ده که ویت کۆتایی رسته وه، که واته مه گه ر بو مه به ستیکی شیوا و گونجاو، ده نا (کار) شوینی له رسته دا کۆتایی رسته یه، ((به گشتی به م جوړه فۆرم و قالبانه ی خواره وه دروست ده کری... ۱- بکه ر + کار، ۲- بکه ر + ئاوه لکار + کار، ۳- بکه ر + ته واوکه ر + کار، ۴- بکه ر + ئاوه لکار + کار + ته واوکه ر)) (شابان، ۲۰۲۰: ۸۵).

پاش و پیش خستن دیارده یه که زۆر له شیعی شاعیرانی کۆن و نویدا بهرچاو ده که ویت، نه ک هه ر ئه وه، به لکوو له زۆربه ی شیعه کاندان ئه و جوړه لادانه هه یه، قوبادی جه لیزاده ش وه کوو هه ر شاعیریک دیکه ئه و جوړه لادانه شی به کارهیناوه، واتا پاش و پشخستن کردوو، له نمونه ی پشخستن (کار) به سهر (بکه ر) وه له شیعی (یاساغ) دا ده لئ:

که ی باخیک ده دۆزینه وه؟

جاسوس نه بن، چۆله که کان.

دره خته کانی راپۆرت نووس نه بن.

پۆلیسمان به سهر وهر نه کهن،

په پوله کانی (جه لیزاده، ۲۰۱۵: ۳۱)

لیره دا (په پوله کان) که بکه ره و شوینی بنچینه یی

به که رهسته کانی رسته که کردوو.

۳- پاش و پیشکردنی (بکه و بهرکار):

له بنچینه دا بکه ره له پیش بهرکاره وهیه، به لام هندی جار شاعیر به ئامانج و مه به ست پاش و پیش به دوو که رهسته ده کات و بهرکار پیش ده خات به سهر بکهردا. بۆ هه وونه قوباد ده لئ:

له سهر هیلێ ئاگردام

ئه وه ده مه ی من و ژیان لیک جودا ده کاته وه

بستیک نیشتمانه (جه لیزاده، ۲۰۱۵: ۳۵۰)

(بستیک نیشتمانه) بکه ره، ده بوو له سه ره تاي رسته دا

بووایه، (من و ژیان) که بهرکاره، ده بوو له دوای بکه ره هاتبایه، به لام بکه ره که له دوای بهرکاره وه هاتوو، به لکوو له دوای کاریش هاتوو، ریزبه نندی که رهسته کانی ئه وه رسته یه ده بوو ئاوا بووایه: (بستیک نیشتمانه من و ژیان لیک جودا ده کاته وه)، به لام وه ک هونه رکاریه که له زمانی شاعیردا شاعیر هاتوو پاش و پیشخستی کردوو. ئه وانیه سهره وه چه ند هه وونه یه که بوون له (لادان) به هوی (پاش و پیشخستن)، که شاعیران ئه وه دیارده یان تا راده یه کی زۆر به کاره یانوه، له ناویشیاندا قوبادی جه لیزاده که زۆربه ی جو ره کانی پاش و پیشخستی به کاره یانوه.

به شی سیه م

کرتاندن

رسته ره گه زیکی گرنگی پر بایه خی قسه کردنه، بۆ ریکخستی ئه وه رسته یه ش هه موو زمانیک یاسا و ریسای خوی هه یه، بۆیه رسته به پیی یاسا ریکده خریت و ریزمانی تابه ت به خوی هه یه، هه موو زمانیکیش له زمانه که ی دیکه جیاوازه، زمانی کوردی به پیی یاسای ریزمانی خوی رسته ریک ده خات، که شیوازی ریکخستنه که به وه جو ره یه (بکه ره + بهرکار + کار)، ئه وه یاسایه له قسه کردنی ئاسایشدا ره چاو ده کریت، به لام هندی جار له ئاخواتنی روژانه شدا ئه وه یاسایانه ده به زیترن و لییان لا ده دریت، راست وایه که له ئاخواتندا ره چاو بکریت و وه کوو خوی په یه وه ی یاساکان بکریت، هه ره کوو له نووسینیشدا به هه مان شیوه پیویسته ره چاوی سه ره جه م

یاساکان بکریت، ده نا به نه نگی بۆ خاوه نه که ی داده نریت، که چی له به رامبه ردا که سی شاعیر ده توانیت و ریکه پی دراوه که په یه وه له وه یاسایانه نه کات و یاساکان تیکشکیتیت. ئه مه نه ک هه ر ریکه ی پی دراوه، به لکوو زۆر جار جوانی و به هیزی شیعر له ولادان و تیکشکانده دایه که شاعیر له یاساکاندا ئه نجامی ده دات و په یه وه ی یاسا ریزمانیه که ناکات، له راستیدا ئه گه ر شاعیران کو ت و به ند بکرین به یاسا ریزمانیه کان، ئه وه گومانی تیدا نییه که ئه وه شیعه ری ده ی نوست هیه هیه و جوانیه کی تیدا به دی ناکریت، ((بۆ ئه وه ی شیعر لانیکه م دلرفین بیت، پیویسته ریکی پیکی ریزی وشه ی زمانی ئاسایی هه لته کین)) (سه عید، ۲۰۱۳: ۲۱۵).

شاعیر که ئه وه لادانه ده کات و په یه وه ی یاساکان ناکات، له به ره وه نییه که هه ر به ئاره زوو و به بی هۆ له یاسا لادان، به لکوو زمانی شیعه ریبه که ی ئه وه ی له سه ر پیویست ده کات که ده بی بۆ به هیزکردن و چرکدنه وه ی شیعه ره که ی و به هیزکردنی واتا که ی ئه وه ریکایه بگریته به ر، ((ئه م کاره ش بۆ مه به ستی به دیه یانانی ئامانجه که ی به کارده هیتیت که زۆر جار بۆ مه به ستی پاراستنی کیش و چرکدنه وه یه)) (نه جمه دین، ۲۰۰۸: ۱۳۹). که واته شاعیر ده ست و لا و ده ست کراوه یه له یاریکردن به وشه و جیگورکی کردن پییان، چونکه رسته سازیش مه ودا یه کی فراوانی هه یه، ئازادیه کی زیاتر ده دات به شاعیر بۆ دانان و لادان و ئالوگوری وشه.

یه کی که له وه دیارده باوانه ی که شاعیران له ئاستی رسته سازیدا ئه نجامی ده دن بریتیه له (کرتاندن). کرتاندن ناوی خوی به خۆیه وه یه، واته کرتاندن و قورتاندنی به شیک له رسته، جا ئه وه به شه یان سه ره کییه وه کو: بکه ره و بهرکار و کار، یان ناسه ره کییه وه کو: ئامرازه کانی پیوه ندی، واتا ((زۆر له پۆله ریزمانیه کان به ر کرتاندن ده که ون، وه کو: بکه ره، بهرکار، کار، ئاوه لکار)) (عه لی، ۱۹۹۲: ۵۹).

ده توانین بلین کرتاندن ((ئاماده نه بوونی ره گه زیکه له ناو رسته، خودی رسته که ئه وه ره گه زه ی پیویسته و ده یه ویست، به شه کرتیزاوه که به شیکی سه ره کی رسته که

بیټ، له وانه شه به شیکی لاوه کی بیټ)) (ئه حمه د، ۲۰۱۳: ۱۲۰). لادان به کرتانندن هونه ریکی به هیزه به ده ست شاعیره وه، له کاتیکدا خوینهر چاوه ریکی وشه یه که، به لام وشه که بوونی نییه و که چی له نه بوونی وشه که شیعره که جوانتر و به هیتر دیته بهر گوچک و زهینی خوینهر. له گه ل ئه وه شدا هه ندی جار ئه و کرتاننده ده بیته هوکاریک بو ئالۆزی و ناروونی له ده قدا. بۆیه پیویسته کرتانندن کاتیک رووبدات که وا زیان به مانا و مه به ست نه گه یه نیټ. ((کرتانندن لادانی هه ندیک وشه یه له پرسته دا - که به هو ی سهره داو - قهرینه - پیوه نندی له فزی یان له رووی ماناوه ده مانگه یه نه ته مانای مه به ست - له شیعره که دا)) (جمعه، ۲۰۰۲: ۸۴). لیره دا به شیکی له و کرتاننده ئاماژه پی ده که یین و ده یخه یه نه روو که له شیعره کانی قوبادی جه لیزاده بوونیان هه یه:

۱- کرتانندی فۆنیم:

کرتانندن یان کرتانندن به مانای زمانی یه کیکی له که ره سه ته کانی پرسته، یان زمانی فۆنیمیک یان زیاتر له وشه یه کدا، که واته کرتانندی فۆنیم ((ئه وه یه که فۆنیمیک یا خود چه ند فۆنیمیک له وشه یه کدا که م ده کرپته وه، ئه مه ش له بهر راگرتنی کیشی شیعره که بیټ یا خود بو مه به ستی کورتی چری و پاراستنی موسیقای شیعره که بیټ)) (نه جمه دین، ۲۰۰۸: ۱۱۶).

ئه گه ره سه یری کو مه له شیعره کانی قوباد بکه یین، ئه وا ئه مچۆره له کرتانندی فۆنیمان دیته بهرچاو، به و جوۆره ی خواره وه:

أ- کرتانندی ده نگ (فۆنیم) له سه ره تای وشه:

هه ره کوو له کوپله شیعیکیدا ده لئ:

هه تا (هاموون) م نه بینی

دووچاوی جوتی رووبار بووم

تا (هوما) خانم نه بینی

سه رنجی پر له پرسپار بوو

نه مده زانی،

به ژنی به لادا هیناوی،

کیش و ئازاری ژانه سه ر (جه لیزاده، ۱۹۹۸: ۸۰ - ۸۱).

له دیره که دا ده لئ: هه تا (هاموون) م نه بینی، دواتر

له دیره کی دیکه دا ده لئ: تا (هوما) خانم نه بینی، له هی یه که مدا وشه ی (هه تا) به ته واوی نوو سراوه، به لام له دیره که ی دیکه دا ده نگ ی (هه) ی کرتانندوو و ته نیا (تا) ماوه، که له مانادا و لیره دا هه ری که مانایان هه یه، شاعیر له سه ره تای وشه که ئه و ده نگه ی کرتانندوو.

یان له شیعیکی دیکه دا ده لئ:

چاو هه یه ره شه،

گه ر یاره که ت چاوی ره ش بوو،

ئیدی

زیده روپییه پامان،

به دیار تاریکه شه و ئه ستیره بارانه وه (جه لیزاده،

۲۰۱۹: ۳۱۹)

لیره دا له وشه ی (ئه گه ره) ده نگ ی (ئه) ی کرتانندوو و ته نیا نوو سیویه تی (گه ر). دیاره که له هه ردوو شیعره که دا به بی مه به ست ئه و کرتاننده نه کراوه و بو ره چاو کردنی کیشی شیعره که روویداوه، له هه مان کاتدا ئاوازی وشه کانیشی جوان کردوو.

ب- کرتانندن له ناوه راستی وشه دا:

ئه مچۆره کرتاننده ش له شیعی قوباددا ده بیتریت، بو ئه مونه ده لئ:

ئه ی گه وه هری نیو هه شارگه و

که له که به رد

ئه مشه و له باوه شتا نرکه ی

شاعیریکی بریندارم (جه لیزاده، ۱۹۹۸: ۷۰)

له دیره کی ئه و شیعره دا ده لئ: ئه مشه و له باوه شتا...، وشه ی (له باوه شتا) له بنچینه دا به و جوۆره ده نووسری (له باوه شتا)، واته شاعیر ده نگ ی (د) ی له وشه که کرتانندوو. یان ده لئ:

تۆ له بناری باواجیا

چه پکئ گۆلی نیرگز بوویت و (جه لیزاده، ۱۹۹۸: ۷۷)

له بنچینه دا وشه ی (باواجیا) ده بوو ئاوا بنووسریت: (باواجیدا)، به لام شاعیر ده نگ ی (د) ی له وشه که کرتانندوو.

ج- کرتانندی ده نگ له کو تایی وشه دا:

کرتانندی ده نگ له شیعره کانی قوباددا هه رسیکی لای وشه ی گرتۆته وه، هه م له سه ره تا و هه م له ناوه راستدا-

وه کوو نموننه مان بۆیان هیناوه- هه میسه له کۆتایی وشه دا وه کوو ئه و نموننه و چه ندان نموننه ی دیکه ی ناو کۆمه له شیعره کانی:

پایز سه فه ری کرد،

له دارستانه که دا دوو جانتای به جی هیشت

یه کیان تژی له باران

ئه وی دی، سیخناخ له گه لا (جه لیزاده، ۲۰۱۹: ۳۳۴).

شاعیر له و دپه ردا ده لئ: (ئه وه ی دی...) له کۆتایی وشه ی (دی) کرتانندی کردوو، چونکه خۆی ده نووسریت (دیکه)، به لام دهنگی (که) ی له کۆتایی وشه که کرتانددوو و مانا که شی نه گوپاوه.

هه ر په پووله یه ئاوئینه یه کی به ده سه وه بوو،

لیویان سوور ده کرد و

چاویان ده رشت. (جه لیزاده، ۲۰۲۱: ۲۸۵)

له وشه ی په پووله دهنگی (ک) ی کرتانددوو، ئه گه رنا ریئووسه که له بنچینه دا به و جوړه یه (هه ر په پووله یه ک...). جگه له کرتانندی دهنگی ناو وشه، جار هه یه کرتانندی وشه به ته واوی له رسته دا پرووده دات، ئه ویش به هه مان مه به سستی ره چاوکردنی کیش یان چروپرکردنی واتاکان.

نموننه ی له و جوړه له شیعره کانی قوبادی جه لیزاده دا زۆره، لیره دا هه ندیک له و نمونانه دینین که کرتانندی وشه یان تیدایه و وشه که به ته واوی لادراوه، له گه ل ئه وه شدا مانای وشه که له ناو ده فه که دا ناماده یی هه یه و کرتاننده که زیانی به مانا و مه به سستی ده فه که نه داوه. قوبادی جه لیزاده له شیعریکدا ده لئ:

له بن دیواری ماله کانا خه وتم

شه و شین بوو

خه و شین (جه لیزاده، ۲۰۱۸: ۲۰۳)

لیره دا له کۆتایی رسته ی (خه ون شین) وشه ی (بوو) ی کرتانددوو، به لام چونکه له دپه ری پيش خۆیدا هاتوو و کرتاننده که ش هیه چ زیاتیکی به مانا که ی نه گه یانددوو، به لکوو ده قی شیعره که ی چروپر مانا تر کردوو. له نموننه یه کی تر دا ده لئ:

که ژنه که به ته له فۆن، که میک گووانی بو وتم،

له سه ر شانی چه پم، پۆلیک کۆتر هه لئیشتن و له وه ی دیکه م، پۆلیک پاساری (جه لیزاده، ۲۰۱۵: ۷۵)

له دپه ری کۆتایییدا وشه ی (هه لئیشتن) ی کرتانددوو، به لام هه مان مانای دوا ی کرتاننده که ی هه یه، چونکه له پيشتر هاتوو و به ئامرازی (و) هه ر دوو رسته کی لیکداوه به یه ک مانا.

شه ش سه ر خیزانین،

به هه موومان یه ک قورگمان هه یه،

یه ک هاواری پیده که یین،

یه ک قیژه،

یه ک نانا (جه لیزاده، ۲۰۲۱: ۲۰۵)

له هه ر دوو دپه ری کۆتایی کرتانندی کردوو، که بریتیه له فرمانی (پیده که یین)، له بنه رته دا ده بوو بگوتری (یه ک قیژه ی پیده که یین، یه ک نای پیده که یین، به لام به سوودوه رگرتن له هونه ری کرتانندن جوانیه کی تری به کۆپله شیعره که به خشیوو. هه روه ها له نموننه یه کی تر دا، ده لئ:

باران-

بالئ په پووله یه ک ته ر ده کات،

جوگه یه ک ره نگ (جه لیزاده، ۲۰۱۸: ۱۶۳)

له کۆتایی دپه ری کۆتایییدا وشه ی (ده کات) ی کرتانددوو، ده بوو بگوتریت (جوگه یه ک ره نگ ده کات).

ئه گه ر هه مانه ویئت ته واوی نموننه کان بنووسین، هه م کات و هه م پروپه ری لاپه ره ی زۆری ده ویئت، وه کوو ده لئین: لویچیک نموننه ی ته خاریکه، بۆیه به وه نده نمونانه ی سه ره وه کۆتایی به و باسه دینین.

ئەنجام

لەم توێژینهوهیهدا بە چەند ئەنجامی گەشتین، که بریتین لە:

زمانی شیعریی لە زمانی ئاسایی جیاوازه، زمانی شیعریی وه کوو زمانی ئاسایی نییه پابه‌ند بێت به ته‌واوی یاسا زمانه‌وانییه‌کان، شاعیران به پشت به‌ستن به هونه‌ره‌کانی لادان له زماندا، زمانی شیعره‌کانیان جوانتر پیشان ده‌دهن.

هه‌ریه‌ک له شاعیران تایبه‌تمه‌ندی خۆیان بو نوسینی شیعر و به‌کارهێنانی یاسا و پرسیای زمان هه‌یه، قوبادی جه‌لیزاده‌ش یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی که یاخیه و پابه‌ندی باو نییه، کاتیک شیعره‌کانی ده‌خوینییه‌وه هه‌ست ده‌که‌ی قوباد چێژی له‌و لادانه له باو بینوووه و به خالی سه‌ره‌که‌وتنی خۆی ده‌زانیت.

قوبادی جه‌لیزاده هه‌موو جو‌ره‌کانی لادانی له شیعره‌کانیدا به‌کارهێناوه، لادانیک که بریتیه له تیکشکاندن یاسا پێمانییه‌کان و دارشتنه‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ و تایبه‌ت به شاعیر له هۆینه‌وه‌یه‌کی نویدا، که ده‌بیته هۆی هێز و چێژ پیدان به ده‌قه هونه‌رییه‌که.

له گرنگترینی ره‌گه‌زه‌کانی شیعر واتایه، چونکه به هۆی ئه‌و واتایه‌وه شیعر با‌لا ده‌کات و چێژ به‌خش و به‌هێز ده‌بیت و سه‌رنجی خوینهر و بیسه‌ر به لای خۆیدا راده‌کیشی، قوباد به پهباردنه به‌ر لادان، واتای تایبه‌ت به دیره شیعره‌کانی ده‌به‌خشیت.

سه‌رچاوه‌کان

قورئانی پیرۆز.

سه‌رچاوه کوردییه‌کان:

أ- کتیب:

ئه‌حمه‌د، صافیه موحه‌مه‌د: (۲۰۱۳)، لادان له شیعرى هاوچه‌رخى کوردیدا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم- هه‌ولێر.

ئه‌حمه‌د، صافیه موحه‌مه‌د: (۲۰۱۴)، شی‌وازی شیعره کوردییه‌کانی پیرب‌ال مه‌حمود، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات - هه‌ولێر.

چالی، شه‌عبان: (۲۰۰۸)، شی‌وازی شیعرى جزیری، چ، ۱، چاپخانه‌ی به‌درخانیا - ده‌ووک.

دزه‌یی، عه‌بدو‌لواحید موشیر: (۲۰۰۹)، واتاسازی، چ، ۱، ده‌زگای توێژینه‌وه‌و بلاوکرده‌وه‌ی موکریانی-هه‌ولێر.

سه‌عید، ناز ئه‌حمه‌د: (۲۰۱۳)، لادان له شیعرى له‌تيف هه‌لمه‌تدا، چاپخانه‌ی بینایی - سلێمانی.

سیوه‌یلی، پێسوار: (۲۰۲۲)، کتیبی قوباد، چ، ۱، چاپخانه‌ی کارۆ- سلێمانی.

شابان، کوردۆ: (۲۰۲۰)، راستنوسى، چ، ۲، هه‌ولێر.

علی، په‌خشان: (۲۰۰۹)، شی‌وازی شیعرى گۆران، چاپخانه‌ی په‌نج - سلێمانی.

عه‌بدو‌للا، ئیدریس: (۲۰۱۰)، شی‌واز و شی‌وازگه‌ری، چ، ۱، رۆژه‌لات - هه‌ولێر.

عه‌لی، تالیب حوسین: (۲۰۱۱)، واتا سازى، چ، ۱، رۆژه‌لات-هه‌ولێر.

فه‌تاح، موحه‌مه‌د مه‌عروف: (۲۰۰۷)، زمانی شیعرى و روانگه‌یه‌کی زمانه‌وانی پراگماتیکی، بو کۆنفرانسی زمان به‌شى کوردی.

کاک ئه‌مین، حوسین غازى: (۲۰۱۰)، په‌وتى نوێکرده‌وه‌ی شیعرى کوردی له باشووری کوردستان، چ، ۱، چاپخانه‌ی حاجی هاشم-هه‌ولێر، ۲۰۱۰ز.

کۆهین، جان: (۲۰۰۸)، بنیاتی زمانی شیعرى، و: نازاد عه‌بدو‌لواحید و عه‌لی به‌رزنجی، چ، ۱، چاپخانه‌ی ئاراپخا-که‌رکوک.

گه‌ردی، سه‌ردار ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن: (۲۰۰۴)، بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له شیعرى کوردیدا، چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م-سلێمانی.

نه‌جمه‌دین، عه‌بدو‌لسه‌لام: (۲۰۰۸)، شیکردنه‌وه‌ی ده‌قی شیعرى له رووی زمانه‌وانییه‌وه، چ، ۱، چاپخانه‌ی حاجی هاشم- هه‌ولێر.

ب- گۆڤاره‌کان:

ئیدریس عه‌بدو‌للا مسته‌فا، (۲۰۱۲)، بنه‌ما به‌ره‌مه‌په‌نهره‌کانی شی‌واز، گۆڤاری زانکۆی کۆیه، ژ ۲۳.

ج- دیوان: عهلی، به کەر عومەر: (۱۹۹۲)، به ستن و کرتانندن له کوردیدا، نامه‌ی ماستهر-زانکۆی سه‌لاحه‌دین.

عهلی، خانزاد: (۲۰۰۴)، زمانی شیعرێ حاجی قادری کۆیی و مه‌حوی و شیخ ره‌زا، نامه‌ی دکتۆرا-زانکۆی سه‌لاحه‌دین.

قادر، شیرزاد: (۲۰۱۴)، لادان له شیعرێ (ره‌فیق سابیردا)، نامه‌ی ماستهر-زانکۆی سلیمانی.

کانه‌بی، دلیر صادق: (۲۰۰۸)، هه‌ندێ لادانی زمانی لای سێ شاعیری نوێخوازی کورد، نامه‌ی ماستهر-زانکۆی سه‌لاحه‌دین.

مه‌لا، مه‌هدی موحه‌مه‌د: (۲۰۲۱)، شعریه‌ت له (کارپزه مه‌رجان) ی موحه‌سین ئاواره‌دا، نامه‌ی ماستهر-زانکۆی سه‌لاحه‌دین.

جه‌لیزاده، قوباد، (۱۹۹۸)، قوباده جه‌لیزاده، چ ۱، چاپخانه‌ی دانا، ؟

جه‌لیزاده، قوباد، (۲۰۰۷)، شه‌هید به‌ته‌نیا پیاسه ده‌کات، چ ۲، ب‌لاوکراوه‌ی ئاراز - هه‌ولیر.

جه‌لیزاده، قوباد، (۲۰۱۵)، چاکه‌تیک له کۆنه ده‌کرم، چ ۱، له ب‌لاوکراوه‌کانی ده‌زگای جه‌مال عیرفان - سلیمانی.

جه‌لیزاده، قوباد، (۲۰۱۸)، کۆلانه‌ی شینه‌کانی مندالی، چ ۱، چاپخانه‌ی پیره‌مێرد - سلیمانی.

جه‌لیزاده، قوباد، (۲۰۱۸)، به‌ردیک ده‌گرمه‌ کیسه‌تیک، چ ۱، چاپخانه‌ی پیره‌مێرد - سلیمانی.

جه‌لیزاده، قوباد، (۲۰۱۹)، ژنیک له جنسی باران، چ ۱، چاپخانه‌ی پیره‌مێرد - سلیمانی.

جه‌لیزاده، قوباد، (۲۰۲۰)، تپیی موزیکی خه‌رته‌له، چ ۱، چاپخانه‌ی بینایی - سلیمانی.

جه‌لیزاده، قوباد، (۲۰۲۱)، ئەو خودایه‌ی دایکم خۆشیده‌ویست، چ ۱، چاپخانه‌ی تاران - تیران.

د- سه‌رچاوه‌ی عه‌ره‌بی:

تودوروف، تزیتیان: (۱۹۹۶)، الأدب والدلاله، ترجمه: محمد ندیم، مرکز الأُمَم‌ الحضاری-سوریا.

الجرجانی، عبدالقاهر: (۱۹۷۸)، دلائل الإعجاز-علم المعانی، بیروت-لبنان، ۱۹۷۸م.

جومعه، حسین: (۲۰۰۲)، جمالیة الکلمة، دمشق-سوریا.

الزمخشري، أبو القاسم محمود بن عمرو بن أحمد، جار الله (المتوفى: ۵۳۸هـ)، (۱۴۰۷هـ)، الکشاف عن حقائق غوامض التنزیل: الناشر: دار الکتاب العری - بیروت، ط ۳.

الطبري، محمد بن جریر بن یزید بن کثیر بن غالب الأملي، أبو جعفر، (۲۰۰۰)، جامع البیان فی تأویل القرآن (المتوفى: ۳۱۰هـ)، المحقق: أحمد محمد شاکر، الناشر: مؤسسة الرسالة، ط ۱.

العوادی، عدنان حسین: (۱۹۸۵)، لغه الشعر الحديث في العراق، وزارة الثقافة والاعلام-بغداد.

ه- سه‌رچاوه‌ی فارسی:

شمیسا، د. سرویس: (۱۳۷۵هـ)، کلیات سبک شناسی، چ ۴، فردوس-تهران.

و- نامه‌ی ماستهر و دکتۆرا:

تۆفیق، ئافان میرزا: (۲۰۰۸)، چینی ده‌ق له شیعه‌کانی نالیدا، نامه‌ی دکتۆرا-زانکۆی سلیمانی.

صلیوه، هاوژین: (۲۰۰۸)، بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له شیعرێ شیرکۆ بیکه‌س دا، نامه‌ی ماستهر-زانکۆی کۆیه.

ملخص

(جوانب عديدة للانحراف كخصائص قصائد قبادي جليزادة)

يتبع هذه الدراسة المنهج الوصفي. تحاول الدراسة مناقشة العديد من نصوص شعرية لقباد جليزادة. ومن هذا الإطار، تحاول هذه دراسة أن توضح الانحرافات وأنواع الانحرافات في بعض النصوص المأخوذة من أشعار قباد جليزادة. حاولنا في هذه الدراسة عرض العلاقة بين الطلاقة والانحراف في النصوص الشعرية. كما تم عرض ظاهرة الانحراف في قصائد قبادي جليزادة لإظهار الهدف من استخدامها. يتكون البحث من ثلاثة أجزاء. الجزء الأول يدور حول الانحراف الدلالي. يعرف هذا الجزء الانحراف ويعرض شروطه وأنواعه، أما الجزء الثاني فيتناول الانحراف إلى الخلف والأمام وشروطه وأنواعه. تمت مناقشة عمليات الاستبعاد وأنواعه في الجزء الثالث، وبعض الأمثلة على الاستبعاد مأخوذة من قصائد قباد جليزادة لدعم هذا المفهوم. تم اعتماد أجزاء من قصائد قباد جليزادة في جميع أجزاء هذه الدراسة. أخيراً، يتم عرض الاستنتاجات التي تم الحصول عليها أثناء إجراء بحثنا في عدة نقاط، ثم تم تسجيل قائمة المصادر المستخدمة في هذه الدراسة في النهاية. الكلمات المفتاحية: الانحراف، الانحراف الدلالي، الخلف والأمام، الإهمال.

Abstract

(Several aspects of deviation as characteristics of the poems of Qubad Jalizada)

This study adopts a descriptive method. The study tries to discuss several texts of Qubad Jalizada. From this framework, this paper attempts to point out the deviations and types of deviations in some of the texts that are adopted from the poems of Qubad Jalizada. In this study, we have tried to present the relationship between fluency and deviation in poetic texts. Besides, the phenomenon of deviation in Qubad Jalizada's poems is also addressed to show the aims of using them. The research consists of three parts. The first part is about semantic deviation. This part defines deviation and presents its conditions and types. However, the second part deals with backward and forward moving, as well as its conditions and types. The processes of leaving out and its types are discussed in the third part, and some examples of leaving out are taken from the poems of Qubad Jalizada to support this notion. Parts of poems by Qubad Jalizada are adopted in all parts of this paper. Finally, the results obtained during our research are presented in several points, and then the list of sources used in this study is recorded at the end.

Keywords: deviation, semantic deviation,